

Przedmiotowe zasady oceniania z języka niemieckiego **w klasach I-III w Szkole Podstawowej w Nowym Kramsku**

I. CELE NAUCZANIA JĘZYKA OBCEGO W OKRESIE WCZESNOSZKOLNYM

1. Cele kształcenia językowego według nowej podstawy programowej.

Cele kształcenia językowego – Założenia podstawy programowej kształcenia ogólnego w zakresie języka obcego nowożytnego Cele kształcenia językowego w szkole podstawowej według nowej podstawy programowej zostały określone w Rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. (poz. 356), załącznik nr 2. „Podstawa programowa kształcenia ogólnego w zakresie języka obcego nowożytnego jest wspólna dla wszystkich języków obcych nowożytnych i w szkole podstawowej obejmuje następujące etapy edukacyjne:

- 1) I etap edukacyjny – klasy I–III szkoły podstawowej;
- 2) II etap edukacyjny – klasy IV–VIII szkoły podstawowej.

Na I etapie edukacyjnym każdy uczeń obowiązkowo uczy się jednego języka obcego nowożytnego.

2. Cele kształcenia językowego.

Podstawowym celem kształcenia językowego według nowej podstawy programowej jest umiejętność skutecznego porozumiewania się w języku obcym, w mowie i piśmie. Nacisk położony jest na umiejętność osiągania celów komunikacyjnych, zaś poprawność językowa, choć niewątpliwie ważna, nie jest nadrzędnym celem dydaktycznym. Niezmiernie ważne jest również, aby nauka języka obcego stanowiła kontynuację na kolejnych etapach edukacyjnych, co oznacza, że nie należy powtarzać materiału na kolejnym etapie edukacyjnym, o ile nie wiąże się to z rozszerzeniem lub pogłębieniem danego zagadnienia poznanego na wcześniej. W celu systematyzacji nauczania języka obcego w systemie szkolnictwa wprowadzono nawiązania do ESOKJ (Europejskiego systemu opisu kształcenia językowego opracowanego przez Radę Europy), w którym określa się sześciostopniowy system poziomów biegłości w zakresie poszczególnych umiejętności językowych pozwalający na stosowanie standardu pomiaru poziomu umiejętności językowych uczących się. Należy jednak pamiętać, że jest to system opracowany z myślą o dorosłych uczniach, dlatego podstawą organizacji procesu

dydaktycznego musi być podstawa programowa, która konkretyzuje nie tylko poziom biegłości językowej, ale również dostosowuje go do możliwości uczniów w różnym wieku.

3. Cele kształcenia językowego I etap edukacyjny.

Nadrzędnym celem nauczania języka obcego na etapie wczesnoszkolnym jest wspieranie przez szkołę wszechstronnego rozwoju ucznia. Niniejszy program zakłada realizację tego celu ze szczególnym uwzględnieniem zainteresowań, zdolności i umiejętności uczących się. Realizacja programu gwarantuje uczniowi rozwijanie i kształcenie jego umiejętności, zdolności (kognitywnych i motorycznych), motywacji poznawczej, samodzielności, kreatywności, zainteresowania językiem obcym, refleksji nad własnym procesem uczenia się, umiejętności współzycia w grupie rówieśniczej, wrażliwości na obce kultury oraz tolerancji wobec przedstawicieli innych narodów. Cele te realizowane są poprzez działalność dydaktyczną uwzględniającą możliwości i potrzeby dzieci, które uczą się i poznają otoczenie wszystkimi zmysłami, całym ciałem. *Nauka języka obcego powinna przypominać zabawę, sprawiać radość i przyjemność, a dzięki temu rozbudzać motywację do komunikowania się w języku obcym i do dalszej edukacji językowej.*

Zadaniem pierwszego etapu edukacyjnego jest rozwijanie komunikacji ustnej, czyli rozumienia wypowiedzi ustnej i reagowania na usłyszane wypowiedzi.

Uczeń kończący ten etap edukacyjny powinien:

- rozumieć również znaczenie krótkich tekstów,
- odtwarzać krótkie zwroty,
- nazywać obiekty i krótko opisywać przedmioty,
- recytować krótkie wierszyki i śpiewać piosenki,
- jeśli chodzi o komunikację pisemną czytać i przepisywać wyrazy i krótkie zdania.

Ogólne cele językowe dla I etapu edukacyjnego:

W Rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. cele kształcenia dla I etapu edukacyjnego (wymagania ogólne edukacji wczesnoszkolnej) zostały opisane w odniesieniu do czterech obszarów rozwojowych dziecka: fizycznego, emocjonalnego, społecznego i poznawczego.

Cele edukacji językowej wynikają z tego zapisu i przedstawiają się następująco:

- skuteczne porozumiewanie się w języku obcym,
- wszechstronny rozwój dziecka,
- rozbudzenie pozytywnego nastawienia do języka obcego,
- budowanie postawy tolerancji, otwartości wobec kultur, języków i innych narodowości,
- wzmacnianie poczucia własnej wartości dziecka, rozwijanie jego pasji i zainteresowań.

Cele te powinny być realizowane w następujących warunkach:

- spójność z treściami innych edukacji,
- multisensoryczność w nauczaniu: dźwięk, obraz, ruch,
- dostęp do pomocy dydaktycznych, w tym stałego łącza internetowego,
- wykorzystanie języka jako języka komunikacji podczas zajęć,
- korzystanie z autentycznych materiałów,
- prowadzenie bieżącej nieformalnej diagnozy, w celu dostarczenia informacji zwrotnej dla ucznia i rodzica,
- zachęcanie uczniów do samooceny i do pracy własnej.

2. Cele szczegółowe – I etap edukacyjny

Rozumienie tekstu słuchanego

Uczeń rozumie:

- proste polecenia nauczyciela związane z sytuacją w klasie,
- proste pytania i wypowiedzi w zakresie poznanego materiału i rozróżnia znaczenie wyrazów o podobnym brzmieniu,
- sens wypowiedzi zawierającej znany i utrwalony materiał leksykalno-gramatyczny,
- sens opowiedzianych historyjek, gdy są wspierane obrazkami, gestami, przedmiotami,
- sens prostych dialogów w historyjkach obrazkowych.

Uczeń potrafi:

- prawidłowo zareagować na proste polecenia nauczyciela dotyczące zachowania w klasie i wykonywania prostych czynności na lekcji,
- zidentyfikować osoby mówiące,
- wysłuchać informacje w nieskomplikowanych tekstach.

Tworzenie wypowiedzi ustnej

Uczeń potrafi:

- poprawnie powtórzyć pojedyncze wyrazy i proste zdania,
- poprawnie posługiwać się prostymi zwrotami grzecznościowymi,
- poprawnie wymawiać wyrazy w języku obcym z zakresu znanego mu materiału, nazwać obiekty w najbliższym otoczeniu,
- powiedzieć z pamięci znany wiersz, wyliczankę,
- zaśpiewać znaną piosenkę,
- zareagować w prostej sytuacji komunikacyjnej:
- odpowiedzieć na proste pytania dotyczące sytuacji na lekcji w formie twierdzącej i przeczącej,
- zbudować proste pytanie dotyczące znanej mu sytuacji komunikacyjnej,
- zakomunikować swoje potrzeby.

Rozumienie tekstu czytanego

Uczeń rozumie:

- pojedyncze wyrazy, proste zwroty, wyrażenia i zdania związane ze znanym mu tematem,
- polecenia w podręczniku i zeszytach ćwiczeń,
- globalnie proste teksty o znanej tematyce i strukturach gramatycznych.

Uczeń potrafi:

- prawidłowo przeczytać znane wyrazy, zwroty i proste zdania,
- znaleźć w prostym tekście informacje ze znanego mu zakresu.

Tworzenie wypowiedzi pisemnej

Uczeń potrafi:

- dostrzec różnicę pomiędzy fonetyczną i graficzną formą wyrazu na podstawie znajomości alfabetu,
- uzupełnić brakujące litery w znanych wyrazach,
- przepisać znane wyrazy, zwroty, wyrażenia lub proste zdania,
- napisać pojedyncze znane wyrazy,
- ułożyć zdanie z rozsypanki wyrazowej i zapisać je,
- napisać krótką informację na znany sobie temat według podanego wzoru.

Uczeń posługuje się bardzo podstawowym zasobem środków językowych dotyczących jego samego i jego najbliższego otoczenia, umożliwiającym realizację pozostałych wymagań ogólnych w zakresie następujących tematów:

1. **ja i moi bliscy (rodzina, przyjaciele)**
2. **moje miejsce zamieszkania (mój dom, moja miejscowość)**
3. **moja szkoła**
4. **popularne zawody**
5. **mój dzień, moje zabawy**
6. **jedzenie**
7. **sklep**
8. **mój czas wolny i wakacje**
9. **święta i tradycje, mój kraj**
10. **sport**
11. **moje samopoczucie**
12. **przyroda wokół mnie**
13. **świat baśni i wyobraźni**

1. PROCEDURY OSIĄGANIA CELÓW

1. Metody i formy pracy

Najczęściej stosowaną formą pracy na lekcji jest praca zbiorowa oraz indywidualna, co związane jest z rozwojem psychomotorycznym i emocjonalnym uczniów na tym etapie edukacyjnym. Zaleca się także z uwagi na kształcenie kompetencji komunikacyjnej pracę w parach w ćwiczeniach polegających na nawiązywaniu komunikacji, zdobywaniu i udzielaniu informacji.

- **Metoda reagowania ciałem TPR**, uczniowie reagują ruchem, gestem na polecenia nauczyciela, przedstawiają językiem ciała znaczenie przymiotników, czasowników, rzeczowników.
- **Metoda komunikacyjna**, uczniowie porozumiewają się w sytuacjach szkolnych, klasowych, wśród rówieśników i z nauczycielem.
- **Metoda audiolingwalna**, uczniowie powtarzają chórem, grupa, indywidualnie zwroty, wyrazy, wierszyki, piosenki, zwracając uwagę na poprawność fonetyczną i intonacyjną.

Nauka języka obcego poprzez przyswojenie sobie wzorów zdań (patterns) poprzez wielokrotne ich powtarzanie (drill) tak, aby został wytworzony odpowiedni nawyk językowy (habit). Zdania prezentowane są w formie dialogów przedstawiających sytuacje z życia codziennego.

- **Metoda zabawowa**, uczniowie uczestniczą w zabawach ruchowych, w grach z użyciem piosenek lub rekwizytów.
- **Zajęcia plastyczne**, uczniowie przedstawiają wizualnie znaczenia rzeczy, określają czynności.
- **Drama**, uczniowie przedstawiają bajki, inscenizacje złożone z wierszyków, piosenek, zabaw
- ruchowych.
- **Metoda projektów**, uczniowie przedstawiają, indywidualnie lub grupowo, tematyczne projekty plastyczne, eksponowane na tablicy w klasie.
- **Metoda bezpośrednia**, nauczanie języka obcego w sposób podobny do nauczania języka ojczystego, tj. poprzez słuchanie wypowiedzi nauczyciela, ich imitowanie, naśladowanie, a następnie podejmowanie prób samodzielnego budowania wypowiedzi przy pomocy i wsparciu nauczyciela. Nauka oparta jest na jednojęzyczności, pogładowości oraz na indukcyjnym nauczaniu struktur gramatycznych.

Nauczyciel ma do wyboru następujące formy pracy:

- prace z całą grupą
- prace z indywidualnym uczniem
- prace w grupach
- prace w parach

2. Techniki nauczania

Techniki nauczania wymowy

- powtarzanie, za nauczycielem, magnetofonem, komputerem, wyrazu, zwrotu, zdania
- wspólne śpiewanie, powtarzanie wierszyków
- powtarzanie, łamańców językowych
- trening leksykalny przygotowany przez nauczyciela do opanowania przez uczniów

Techniki nauczania słownictwa

- prezentowanie słówek przez pomoce wizualne, plansze plakaty, ilustracje, rekwizyty
- przedstawianie słówek ciałem, gestem
- używanie poznanych słówek w nowych sytuacjach komunikacyjnych
- tworzenie diagramów leksykalnych

- przepytywanie uczniów z pomocą ilustracji, rekwizytów
- rysowanie
- technika „warm - kalt”
- prawidłowe wklejanie nazw pod obrazkami
- kolorowanie wymienionych elementów
- prezentowanie słówek w formie podpisów w klasie czy w domu wykonywanie projektów
- technika „Echo”
- technika „głuchy telefon”

Techniki nauczania mówienia

- kończenie rozpoczętych wypowiedzi
- zadawanie pytań, udzielanie odpowiedzi
- opisywanie obrazków, ilustracji
- występowanie w scenkach, inscenizacjach, przedstawieniach

Techniki nauczania słuchania

- słuchanie i wykonywanie poleceń nauczyciela
- zabawy typu głuchy telefon, ciuciubabka, pakowanie tornistra
- słuchanie globalne tekstów magnetofonowych
- słuchanie szczegółowe tekstów komputerowych
- rysowanie, kolorowanie usłyszanych elementów, fragmentów np. obrazka
- porządkowanie historyjki, numerowanie obrazków, dopasowywanie podpisów
- przedstawianie usłyszanych słówek ciałem, ruchem, gestem

Techniki nauczania czytania

- technika uzupełniania luk w tekście
- prawidłowe wklejanie nazw pod obrazkami
- technika łączenia tekstu z odpowiednim obrazkiem

Techniki nauczania pisania

- pisanie po śladzie
- wpisywanie brakujących liter
- podpisywanie obrazków (kl. II i III)
- przepisywanie wyrazów i krótkich zdań (kl. II i III)

Przewidywane umiejętności ucznia po I etapie edukacyjnym

Program nauki w klasach I–III zakłada opanowanie języka obcego na bardzo podstawowym poziomie, który zapewni minimalną komunikację językową, co oznacza, że:

1. Uczeń posługuje się bardzo podstawowym zasobem środków językowych dotyczących jego samego i jego najbliższego otoczenia, umożliwiającym realizację pozostałych wymagań ogólnych w zakresie tematów opisanych powyżej.
2. Uczeń rozumie bardzo proste wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie i powoli, w standardowej odmianie języka:
 - a) reaguje na polecenia;
 - b) rozumie sens krótkich wypowiedzi, opowiadań, bajek i historyjek oraz prostych piosenek i wierszyków, szczególnie gdy są wspierane np. obrazkami, rekwizytami, ruchem, mimiką, gestami, dodatkowymi dźwiękami;
 - c) znajduje w wypowiedzi określone informacje.
3. Uczeń rozumie wyrazy oraz jedno- lub kilkuzdaniowe bardzo proste wypowiedzi pisemne (np. historyjki obrazkowe z tekstem, opowiadania): rozumie ogólny sens tekstu, szczególnie, gdy jest wspierany obrazem lub dźwiękiem; znajduje w wypowiedzi określone informacje.
4. W zakresie wypowiedzi ustnych uczeń:
 - a) powtarza wyrazy i proste zdania;
 - b) tworzy bardzo proste i krótkie wypowiedzi według wzoru, np. nazywa obiekty z otoczenia i opisuje je, nazywa czynności;
 - c) recytuje wiersze, rymowanki, odgrywa dialogi, śpiewa piosenki – samodzielnie lub w grupie np. w realizacji małych form teatralnych;
 - d) używa poznanych wyrazów i zwrotów podczas zabawy.
5. W zakresie wypowiedzi pisemnych uczeń:
 - a. przepisuje wyrazy i proste zdania;
 - b. pisze pojedyncze wyrazy i zwroty;
 - c. pisze bardzo proste i krótkie zdania według wzoru i samodzielnie.
6. W zakresie reagowania uczeń:
 - a) reaguje werbalnie i niewerbalnie na polecenia;
 - b) przedstawia siebie i inne osoby – mówi np. jak się nazywa, ile ma lat, skąd pochodzi, co potrafi robić;
 - c) zadaje pytania i udziela odpowiedzi w ramach wyuczonych zwrotów;

- d) stosuje podstawowe zwroty grzecznościowe (np. wita się i żegna, dziękuje, prosi, przeprasza);
 - e) wyraża swoje upodobania
7. W zakresie przetwarzania tekstu uczeń nazywa w języku obcym nowożytnym np. osoby, zwierzęta, przedmioty, czynności – z najbliższego otoczenia oraz przedstawione w materiałach wizualnych i audiowizualnych.
8. Uczeń:
- a) wie, że ludzie posługują się różnymi językami i aby się z nimi porozumieć, warto nauczyć się ich języka;
 - b) posiada podstawowe informacje o krajach, w których ludzie posługują się danym językiem obcym.
9. Uczeń potrafi określić, czego się nauczył i wie, w jaki sposób może samodzielnie pracować nad językiem (np. przez oglądanie bajek w języku obcym nowożytnym, korzystanie ze słowników obrazkowych i gier edukacyjnych).
10. Uczeń współpracuje z rówieśnikami w trakcie nauki.
11. Uczeń korzysta ze źródeł informacji w języku obcym nowożytnym (np. ze słowników obrazkowych, książeczek), również za pomocą technologii informatyczno-komunikacyjnych.

Techniki kontroli ustnej i pisemnej

Efekty nauczania u dzieci w klasie I, II, III winny być sprawdzane przez bezpośrednią, systematyczną obserwacją reakcji dzieci i diagnozę.

Najważniejsza kategoria, która kieruje się program, jest zainteresowanie dziecka przedmiotem, jego chęć do osiągnięcia efektów, jego poczucie sukcesu, zadowolenia i wiary we własne możliwości rozwoju.

Główne techniki sprawdzania: pisemna i ustna

- Pierwsza może polegać na uzupełnianiu luk literowych w wyrazach, wyrazowych w zdaniu, łączeniu podpisów z obrazkiem lub ich podpisywaniu, kolorowaniu wymaganych elementów, zaznaczaniu ich odpowiednim, umownym znakiem, wykonywaniu określonych projektów, rozwiązywaniu krzyżówek, odpowiedzi na proste pytania dotyczące ucznia i jego rodziny (pytanie o wiek, zawód, urodziny itp.)

- Technika ustna przewiduje wykonywanie lub reagowanie na ustne polecenia nauczyciela, odpowiadanie na pytania, zadawanie pytań do ilustracji, do tekstu, prezentacje wierszy, piosenek, łamańców językowych.

FORMY SPRAWDZANIA WIEDZY I UMIEJĘTNOŚCI UCZNIÓW NA JĘZYKU NIEMIECKIM ORAZ SPOSÓB ICH OCENIANIA

Ocenie podlegają wiedza i umiejętności określone programem nauczania

1. **Odpowiedź ustna** – na materiał składają się krótkie rozmówki, opisy obrazków, słownictwo, piosenki, wierszyki, rymowanki. Nauczyciel zwraca szczególną uwagę na wymowę.
2. **Ćwiczenia kontrolne** - po zrealizowaniu rozdziału nauczyciel sprawdza opanowanie materiału przez ucznia za pomocą ćwiczeń kontrolnych. Stanowią one posumowanie zrealizowanej tematycznie jednostki lekcyjnej.
3. **Aktywność, praca na lekcji, zadania dodatkowe** – wymienione aspekty oceniane są w systemie tylko opisowym. Brak aktywności również jest oceniany.
4. **Zadania domowe** - zadania w zeszytach ćwiczeń, w zeszytach przedmiotowym.
5. **Czytania** – nauczyciel sprawdza umiejętność czytania pojedynczych wyrazów lub zwrotów w języku niemieckim. Są to zazwyczaj wyrazy i zwroty obecne w podręczniku, książce ćwiczeń. Ocenę z czytania uczniów otrzymuje w formie opisowej na koniec każdego półrocza nauki. (klasy I-III).

Prowadzenie zeszytu jest obowiązkowe.

IV. Zasady oceniania uczniów w klasach I-III

Obszary podlegające ocenianiu opisowemu

A. Rozumienie ze słuchu

- Uczeń reaguje na łatwe polecenia nauczyciela
- Rozumie łatwą historyjkę zawierającą znane grupy leksykalne
- Potrafi po wysłuchaniu tekstu narysować obrazek odnośnie jego treści
- Potrafi połączyć fragment tekstu, wyrazy lub krótkie zdanie z obrazkiem
- Dorysować na obrazku elementy, które wystąpiły w wysłuchanym nagraniu
- Ułożyć obrazki tak, aby odtworzyły wysłuchaną historyjkę

B. Rozumienie tekstu czytanego

- Potrafi połączyć wyrazy lub proste zdania z odpowiednią ilustracją
- Potrafi uporządkować fragmenty znanego tekstu
- Rozumie proste polecenia z zeszytu ćwiczeń

C. Mówienie

- Zaprezentować znany wierszyk, wyliczankę, rymowanke
- Przedstawić scenkę zawierającą znane struktury
- Opowiedzieć znana historyjkę na podstawie obrazków
- Uczeń potrafi zadać proste pytanie i odpowiedzieć na nie (odpowiedzi mogą być krótkie kilkuwyrazowe)

D. Pisanie

- Uczeń potrafi uzupełnić brakujące literki
- Przepisać poprawnie wyraz z tablicy
- Uzupełnić brakujące jednowyrazowe podpisy pod obrazkami, wybierając odpowiedni wyraz spośród innych
- Uzupełnić luki w znanym tekście, wykorzystując podane wyrazy lub odtwarzając je z pamięci
- Uczeń potrafi odpowiedzieć na proste pytania, które były ćwiczone na zajęciach

Sposoby komunikowania ocen opisowych

Oceny są jawne dla uczniów, jak i rodziców lub prawnych opiekunów. O ocenach uczniowie są informowani ustnie na bieżąco, rodzice mają na bieżąco wgląd w oceny dzieci poprzez dziennik elektroniczny Librus.

Wymagania edukacyjne w zakresie opisowej oceny wiedzy i umiejętności – klasa I

1) **poziom szósty (6) - bardzo wysoki (wymagania wykraczające)**

Uczeń:

- opanował zakres materiału klasy I w stopniu bardzo dobrym i posiada umiejętności pozaprogramowe na tym etapie nauki,
- rozumie wypowiedzi nauczyciela w tempie zbliżonym do naturalnego,
- płynnie wypowiada się na podniesiony temat, np. obrazka,

- udziela odpowiedzi i posiada znajomość słów na tematy pozapodręcznikowe,
- czyta płynnie tekst pozapodręcznikowy, rozumie większość słów,
- potrafi napisać kilka prostych informacji na swój temat,
- odznacza się dużą aktywnością w pracy na lekcji,
- osiąga sukcesy w konkursach przedmiotowych wewnętrznych i zewnętrznych, wykonuje nadobowiązkowe zadania.

2) **poziom piąty (5) - wysoki**

Uczeń:

- opanował zakres materiału klasy I w stopniu całościowym, bardzo dobrym,
- rozumie sens dłuższej, wolnej wypowiedzi oraz proste pytania, polecenia i odpowiedzi,
- potrafi w kilku zdaniach w miarę płynnie, powiedzieć coś o sobie (w ramach wyuczonych zwrotów),
- korzysta z książki w sposób kreatywny, potrafi korzystać ze słowniczka obrazkowego w podręczniku,
- w miarę samodzielnie uzupełnia ćwiczenia,
- bezbłędnie nazywa i ustnie opisuje przedmioty w najbliższym otoczeniu,
- bierze udział w mini przedstawieniach teatralnych, wyuczonych scenkach,
- samodzielnie wyszukuje konkretne, proste informacje w usłyszanym tekście.

3) **poziom czwarty (4) – średni.**

Uczeń:

- opanował w dobrym stopniu zakres materiału klasy I,
- rozumie krótkie dialogi z płyt, wypowiedzi nauczyciela, umie na nie zareagować werbalnie i niewerbalnie,
- nazywa obiekty w najbliższym otoczeniu,
- recytuje większość podręcznikowych wierszyków i rymowanek,
- zadaje pytania i udziela odpowiedzi w ramach wyuczonych zwrotów,
- rozróżnia znaczenie wyrazów o podobnym brzmieniu,
- wyszukuje konkretne, proste informacje w usłyszanym tekście, gdy jest wspierany gestem, obrazkiem,
- wykonuje ćwiczenia o średnim poziomie trudności w zeszycie ćwiczeń.

4) **poziom trzeci (3) - zadowalający (wymagania podstawowe)**

Uczeń:

- częściowo opanował zakres materiału klasy I,
- od czasu do czasu rozumie polecenia nauczyciela i odpowiednio na nie reaguje,
- umie się przywitać, przedstawić, powiedzieć co lubi, nazwać podstawowe obiekty w najbliższym otoczeniu z pomocą kolegów i nauczyciela,
- potrafi sformułować prostą wypowiedź (pytanie, odpowiedź) przy pomocy nauczyciela,
- recytuje łatwiejsze wierszyki i rymowanki,
- reaguje w podstawowych sytuacjach życia codziennego,
- rozumie sens dialogu opartego na wcześniej poznanym wzorze,
- nazywa częściowo obiekty w najbliższym otoczeniu.

5) poziom drugi (2) - niski (wymagania konieczne)

Uczeń:

- opanował zakres materiału klasy I w stopniu minimalnym,
- reaguje na podstawowe polecenia nauczyciela niewerbalnie, gdy są wspierane gestem, obrazkami lub przedmiotami,
- przy pomocy nauczyciela, kolegów potrafi sformułować prostą odpowiedź,
- posiada niewielką znajomość słownictwa,
- rozumie pojedyncze słowa usłyszanego dialogu, bez kontekstu,
- powtarza wyraz lub łatwą wypowiedź.

6) poziom pierwszy (1) - bardzo niski

Uczeń:

Uczeń nie opanował wiadomości i umiejętności programowych, nie osiągnął kompetencji niezbędnych do dalszej edukacji, nawet przy indywidualnym wsparciu w niektórych funkcjach.

Uczeń może otrzymać ze sprawdzianów, testów, kartkówek i innych prac pisemnych ocenę w formie zapisu słownego wyrażonego poziomem nauczania, według następujących kryteriów obejmujących procent ich wykonania:

- 1) 100% i ½ zadania dodatkowego – **poziom bardzo wysoki**
- 2) 90% - 100% - **poziom wysoki**
- 3) 70% - 89% - **poziom średni**
- 4) 51% - 69% - **poziom zadowalający**

5) 30% - 50% - **poziom niski**

6) 0% - 29% - **poziom bardzo niski**

Uczeń ma prawo poprawić ocenę w ciągu dwóch tygodni od otrzymania oceny opisowej – termin poprawy wyznacza nauczyciel.

Nauczyciel na podstawie pisemnej opinii publicznej lub niepublicznej poradni psychologiczno-pedagogicznej, w tym publicznej poradni specjalistycznej, dostosowuje wymagania edukacyjne do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych ucznia, u którego stwierdzono zaburzenia i odchylenia rozwojowe lub specyficzne trudności w uczeniu się, uniemożliwiające sprostanie tym wymaganiom. W przypadku ucznia posiadającego orzeczenie o potrzebie indywidualnego nauczania, dostosowanie wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych ucznia może nastąpić na podstawie tego orzeczenia.

Wymagania edukacyjne w zakresie opisowej oceny wiedzy i umiejętności – klasa II i III

1) poziom szósty (6) - bardzo wysoki (wymagania wykraczające)

Uczeń:

- rozumie wypowiedzi nauczyciela w tempie zbliżonym do naturalnego,
- płynnie wypowiada się na podniesiony temat, np. obrazka,
- udziela odpowiedzi i posiada znajomość słów na tematy poza podręcznikowe,
- czyta płynnie tekst poza podręcznikowy, rozumie większość słów,
- potrafi napisać kilka informacji na swój temat,
- osiąga sukcesy w konkursach przedmiotowych wewnątrzszkolnych i zewnętrznych, wykonuje zadanie nadobowiązkowe,
- jest aktywny, pilny i systematyczny.

2) poziom piąty (5) - wysoki

Uczeń:

- rozumie sens dłuższej, wolnej wypowiedzi ze słuchu,
- rozumie ogólny sens prostego dialogu, potrafi wybrać z niego większość krótkich informacji,
- potrafi w kilku zdaniach, w miarę płynnie, powiedzieć coś o sobie bądź swobodnie komunikuje się za pomocą wyuczonych zwrotów,

- korzysta z książki w sposób kreatywny,
- czyta płynnie znane teksty,
- rozumie ogólnie sens tekstu czytanego,
- samodzielnie uzupełnia ćwiczenia,
- poprawnie uzupełnia zdania odpowiednim wyrazem, łączy pytania i odpowiedzi w kartach pracy i testach,
- znane wyrazy pisze bezbłędnie z pamięci, bezbłędnie przepisuje z tablicy i książki,
- zna słownictwo przewidziane programem,
- nie popełnia błędów w zakresie wymowy.

3) poziom czwarty (4) – średni

Uczeń:

- rozumie krótkie dialogi z płyty, wypowiedzi nauczyciela, potrafi na nie zareagować – czasem z pomocą kolegów,
- na zadane proste pytanie tworzy samodzielnie odpowiedź,
- dość płynnie czyta podręcznikowe komiksy, scenki, dialogi, opowiadania,
- radzi sobie z pisownią podstawowych słów, popełnia niewielkie błędy,
- potrafi w razie potrzeby znaleźć potrzebne wyrazy w tekście słuchanym i czytanim,
- zazwyczaj uzupełnia zdania odpowiednim wyrazem, łączy pytania i odpowiedzi w kartach pracy i testach popełniając nieznaczne błędy,
- posiada odpowiedni zasób słownictwa,
- przeważnie rozumie ogólnie sens tekstu czytanego, słuchanego,
- popełnia drobne błędy w zakresie wymowy, które potrafi skorygować.

3) poziom trzeci (3) - zadowolający (wymagania podstawowe)

Uczeń:

- rozumie proste polecenia nauczyciela i odpowiednio na nie reaguje,
- rozumie ogólny sens krótkiego dialogu,
- posiada podstawowy zasób słownictwa,
- na testach i w kartach pracy wykonuje zadania o podstawowym stopniu trudności, oparte na wzorach poznanych wcześniej,
- formułuje prostą wypowiedź przy pomocy nauczyciela lub rówieśników,
- potrafi przeczytać zadany krótki tekst,
- łatwiejsze wyrazy pisze samodzielnie,

- poprawnie przepisuje z książki lub tablicy,
- poprawia błędy wymowy z pomocą nauczyciela.

5) poziom drugi (2) - niski (wymagania konieczne)

Uczeń:

- reaguje na podstawowe polecenia nauczyciela,
- przy pomocy nauczyciela, kolegów potrafi sformułować prostą odpowiedź w ramach wyuczonych prostych zwrotów,
- powtarza wyraz lub łatwą wypowiedź,
- czyta zdanie lub wyraz wskazany przez nauczyciela,
- stara się przepisać prosty tekst z tablicy,
- poprawia błędy wymowy z pomocą nauczyciela.

6) poziom pierwszy (1) - bardzo niski

Uczeń nie opanował wiadomości i umiejętności programowych, nie osiągnął kompetencji niezbędnych do dalszej edukacji, nawet przy indywidualnym wsparciu w niektórych funkcjach.

Uczeń może otrzymać ze sprawdzianów, testów, kartkówek i innych prac pisemnych ocenę w formie zapisu słownego wyrażonego poziomem nauczania, według następujących kryteriów obejmujących procent ich wykonania:

- 1) 100% i ½ zadania dodatkowego – **poziom bardzo wysoki**
- 2) 90% - 100% - **poziom wysoki**
- 3) 70% - 89% - **poziom średni**
- 4) 51% - 69% - **poziom zadowalający**
- 5) 30% - 50% - **poziom niski**
- 6) 0% - 29% - **poziom bardzo niski**

Uczeń ma prawo poprawić ocenę w ciągu dwóch tygodni od otrzymania oceny – termin poprawy wyznacza nauczyciel.

Nauczyciel na podstawie pisemnej opinii publicznej lub niepublicznej poradni psychologiczno-pedagogicznej, w tym publicznej poradni specjalistycznej, dostosowuje wymagania edukacyjne do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych ucznia,

u którego stwierdzono zaburzenia i odchylenia rozwojowe lub specyficzne trudności w uczeniu się, uniemożliwiające sprostanie tym wymaganiom. W przypadku ucznia posiadającego orzeczenie o potrzebie indywidualnego nauczania, dostosowanie wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych ucznia może nastąpić na podstawie tego orzeczenia.

Ocena za I półrocze i roczna jest oceną opisową, ustalaną na podstawie ocen OPISOWYCH cząstkowych.

Opracowała: *mgr Aleksandra Przewłocka – Bajda*